

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 1/725

Érkezett: 2018 JÚN 27.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Interpelláció

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. § (1) bekezdése alapján, **interpellációt** kívánok benyújtani Varga Mihály pénzügyminiszterhez

„Miért nem a munkavállalók, miért a munkáltatók terheit csökkenti a kormány, és tényleg lemondanak-e az 55 évnél idősebb munkavállalókról?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Hadd kezdjem azzal mindenekelőtt, hogy a magyar egészségügyi rendszer az összeomlás szélén áll, a finanszírozásból évi több százmilliárd forint hiányzik. A minimálnyugdíjat, azt a bizonyos 28500 forintot az Orbán-kormány pedig azóta nem emelte, amióta hatalmon van, idestova nyolc éve. Több százezer nyugdíjas él létminimum alatt. Ezeket a rendszereket kellene a munkát terhelő adókból működtetni. Ezért rendkívül kockázatosnak gondolom, hogy csökkentjük az állami egészségügyet és nyugdíjrendszert finanszírozó adókat. Még akkor is, ha e hatást átmenetileg ellensúlyozhatja az átlagos adóalap emelkedése. Óriási feszültségek vannak ezekben a rendszerekben ugyanis, nincs elegendő forrás.

Mi több, ha jön egy újabb válság és csökken az átlagos adóalap, nem lesz mód a korrekcióra, mert a kormánytöbbség ezt a lehetőséget kizárta az alkotmányban.

Úton-útfélen mégis azt halljuk a kormánytól, hogy csökkenteni akarja a munkát terhelő adókat, az adóéket, de sem az egészségügyi, sem a nyugdíjrendszerbe nem irányítana át plusz forrásokat, hogy az adócsökkentést ellensúlyozza. A kormány tehát úgy döntött, hogy sem az egészségügyi rendszerben kínlódó betegek és dolgozók, sem a létminimum alatt nyomorgó nyugdíjasok nem érdeklik. A kormány inkább csökkenteni akarja az adóéket. Mivel a kormány ebben megingathatatlanul látszik, ezért csak arra a körülményre kívánom felhívni a kormány figyelmét, hogy az adóék egyszerre jelenti a munkavállalót és munkáltatót terhelő adókat.

A szociális hozzájárulási adó a mostani 19,5%-ról jövőre 17,5 %-ra csökken, ami 2%-os csökkenést jelent, így közel 100 milliárd forinttal több marad a vállalkozásoknál. Azonban semmi nem garantálja, hogy a vállalati szektor ezt a plusz pénzt a dolgozói bérek növelésére fogja fordítani. A munkáltatói járulékcsoökkentés nyomán keletkező

többletforrásokat akár nyereségként vagy osztalékként is kivehetik majd a tulajdonosok. Úgy tűnik, hogy ebből a kormányzati intézkedésből a munkavállalók vajmi keveset fognak érezni, de gyanítható, hogy leginkább semmi. A kormányzat ismét a tőke oldalára állt a munkásokkal szemben.

Megérdemelnék pedig a magyar munkavállalók, hogy a kormány őket részesítse előnyben a munkáltatókkal szemben, ha már az a kormány szlogenje, hogy jóléti állam helyett úgymond munka alapú államot épít. A magyar bérek ugyanis még mindig jelentősen elmaradnak nemcsak nyugat-európai, hanem régiós viszonylatban is. Csehországban például az idei első negyedévben 30 265 koronára (mintegy 375 ezer forint) emelkedett a havi átlagbér. Ez jó 16 százalékkal magasabb a magyarnál. De magasabbak a bérek a hazaiénál Szlovákiában, Lengyelországban is, nem beszélve Szlovéniáról. Ha rátekintünk az OECD legfrissebb statisztikáira, kiderül, csak Mexikó bérszínvonalát múljuk felül az OECD tagországokat tekintve.

Ne feledjük el azt sem, hogy az átlagbér Magyarországon nem a tipikus bért jelenti, s jóval a medián bér fölött található. Az átlagbér valójában a 8. jövedelmi decilis körül van, ami azt jelenti, hogy a munkavállalók mintegy 70-80 százaléka kevesebbet keres az átlagbérnél. Így az átlagbér emelkedéséről szóló számok elfedik, hogy valójában mennyire sok munkavállaló szenved alacsony, stagnáló vagy éppen csökkenő reálbértől. Az átlagbér statisztikákat ugyanis torzítják a kiemelkedően magas bérek, illetve ezek kiugróan magas növekedése.

A magam részéről azt gondolom, ha a kormány szerint olyannyira jelentős versenyelőny az adóék csökkentése, akkor azt olyan módon kellene megtennünk, hogy a munkavállalónak maradjon több a zsebében, ne a vállalatok profitja növekedjen tovább.

A kérdésem tehát az, ha már a kormány mindenképp csökkenteni akarja az adóéket, akkor miért nem a munkavállalók terheit csökkenti?

Ahol ugyanakkor továbbra is lenne tere a munkáltatóknak adott kedvezményeknek, az az 55 évesnél idősebb munkavállalók utáni bérterhek csökkentése – hiszen nagyon sokan saját tapasztalatból tudják, hogy egy bizonyos életkor fölött alig lehet munkát találni. A munkahelyvédelmi akcióterv megszüntetésével a kormány a nyugdíj előtt állók lehetőségeit, munkaerőpiaci pozícióját rontja drasztikusan, miközben – egyébként helyesen – megkönnyíti a már nyugdíjas munkavállalók foglalkoztatását. Ez azt eredményezheti, hogy megugrik a munkanélküliség az 55-65 éve korosztályban, a helyüket pedig sokszor frissen nyugdíjba vonultak vehetik át.

Második kérdésem: számíthatnak-e a továbbiakban az 55 évnél idősebbek a kormány támogatására, vagy a Fidesz lemondott erről a generációról?

Várom megtisztelő válaszait!

Budapest, 2018. június 27.

Tordai Bence
országgyűlési képviselő
(Párbeszéd képviselőcsoport)